

mig til at sige, at Intendanturen ikke endnu er i den bedste Orden, og jeg drifter mig til at sige, at hvis der igjen kommer noget Usædvanligt, saa brister atter denne Branche af Vestsjælland. Hvorledes er jeg berettiget til at sige, at jeg ikke troer, at der endnu findes den bedste Ordning Sted? Dertil er jeg berettiget efter de mangfoldige Meddelelser, jeg har faaet; jeg har hidtil ikke omtalt disse Meddelelser om Dannevirkestillingens Opgivelse og Tilbageøget, men jeg kan fremvise Breve fra Mangfoldige, saavel Menige som Officerer og selv Intendantur, der fuldstændig bekræfte, hvad vi have læst og hørt saa Meget om. Jeg vil fremsføre et Exempel i saa Henseende. Da jeg forrige Søndag om Formiddagen foretog Arhuus med Dampsskibet „Eideren“, saae jeg et mig ubekendt Dampsskib i Havnen, og da jeg forespurgte mig hos Kapitainen paa „Eideren“, sagde han mig, at det var det af Intendanturen bestjæftigede Dampsskib „Phønix“; det var kommet til Arhuus med tomme Boger, og det skulde gaae ballastet tilbage til Korsør. Der stod nu rigtignok 200 Stude i Arhuus, som skulde til Korsør; men der var ingen Ordre til at sende dem dertil med dette Skib, som alligevel skulde gaae Veien, og hverken Kapitainen paa „Eideren“ eller Kapitainen paa „Phønix“ havde den Forstand ved Telegrafens at spørge Krigsministeriet, om de ikke skulde tage disse Stude med. Jeg nævner dette Exempel som eet af mange paa den Mangel paa Forretningsdygtighed i Vestsjælland, som har givet sig tilkjende lige fra Begyndelsen af og til Dato. Ved at omtale dette Dampsskib kommer jeg tillige til at bemærke, at hvor stor Opfordring der end er for os til at holde Huus med vore smaa Midler og undgaae unødvendige Udgifter, synes man at være overordentlig rundhaandet ved Befragtingen af Dampsskibe. Dette var leiet til 250 Rb. om Dagen og Alt frit, det vil sige, at Alt, hvad Maskinen brugte, skulde leveres af Regjeringen, og dette er for et Fartøi af 80 Hestes Kraft en ganske umaadelig høj Betaling;

men den bliver endnu højere, fordi Bruugen af dette Dampsskib i længere Tid har været saa forunderlig ubethydelig. Da jeg ikke har fuldstændigt Beviis derfor, skal jeg ikke gaae nærmere ind derpaa, men der er aabenbart en ganske overordentlig Flothed tilstede i den Branche. Jeg kan heller ikke troe, at man undgaaer overordentlig store og unødvendige Udgifter under Intendanturen ved den Maade, hvorpaa man anstaffer, hvad der behøves til Hærens Brug. Jeg vil først i Almindelighed nævne, at samtlige Vicitationers Afholdelse bekyndtliggøres med saa kort Varfel, at kun Folk, der ere meget inde i disse Sager, og til højere Priis, end der ellers behøves, kunne indlade sig paa at levere derefter, medens man ved Bekyndtliggørelse med længere Varfel vilde være istand til at staffe langt større Konkurrence tilstede. En Bekyndtliggørelse, som er undertegnet af Intendanturen den 23de Februar, har jeg først seet i „Berlingske Tidende“ den 25de Februar, og den er ikke, saaledes som ellers, bekjendtgjort med store udhævede Bogstaver; men den staaer i et Hjørne af Avisen, hvor man ellers sjelden feer hen, og allermindst efter flige Bekyndtliggørelser. Derefter har Sjæns Intendantur — jeg beder lægge Mærke dertil — den 25de Februar bekjendtgjort, at der inden 2den Marts skal gjøres den Tilbud om en overordentlig stor Masse af Varer, hvoraf jeg kun vil nævne nogle: 269,000 Rb. Kjød, 236,800 Rb. Flæsk, 306,000 Rb. Klipfisk, 193,000 Rb. Riis med en Mængde andre Gjenstande og endelig 38,900 Tdr. Havre, Alt at levere i Magasinerne i Bogenfse, Assens og Faaborg, Halvdeelen i Midten af Marts og den anden Halvdeel 14 Dage efter, at Tilbudene ere indkomne til Intendanturen, det vil sige, efter den 2den Marts. Der har allsaa, mine Herrer, været omtrent 5 Dage til at gjøre Tilbud om saa store Kvantiteter, hvoraf Følgen naturligtvis har været, at Tilbud vel ere indkomne, og man vil maaskee ogsaa faae Varerne til rette Tid eller noget efter, men til ganske anderledes høje Priser, end